

Азъ самъ теби милъ и драгъ,
А въ такива несполуки.
Мучителъ самъ твой и врагъ.
Всичко що ся движи, живей,
Подъ моя е тайна власть,
Спроводителъ азъ му бивамъ.
Хладнокровный и безъ страсть.
За твоите лоши дѣла,
Родители и всякъ живъ,
Мене кълнатъ и злословатъ,
Като че самъ ази кривъ.
И когато че на противъ,
Бѫдешъ уменъ и Учтивъ.
Благо теби, тжъ ми казватъ,
Тогава азъ не самъ кривъ.
Деде, сега размисли,
Лесно щешъ ма сполучи,
Кой самъ що самъ и отъ гдѣ самъ,
И името ми наречи. *M. C.*

3

Всяко нѣщо найвисоко,
И най силното и да е,
Азъ го гордо надвишавамъ
Макаръ Асланъ и да е.
Име ми е двоесложно,
С' четри букви то самъ азъ
Що нетленѧ и по смърти,
Вреднось имамъ кат' топазъ.
Мжжкій и женскій полъ ма нѣжи,
Кади с' мирись благоволна,
Най высокъ степенъ застувамъ
Като Царска една корона.
Слѣдня буква м' изфѣрли,
Пакъ е съ ж. замечи,